

BINDING

MET PAROCHIE MARIA, MOEDER VAN DE KERK
JAARGANG 7 NR. 4, JUNI 2022

KOMT ALLEN

VAN DE REDACTIE

Het werkjaar in de parochie zit erop; veel mensen kijken uit naar een mooie zomer en een fijne vakantie. Onze kapelaan kijkt uit naar een nieuwe benoeming en neemt in dit nummer al een beetje afscheid. We wensen hem alle goeds en bedanken hem voor wat hij de afgelopen jaren voor onze parochie gedaan heeft, want we mogen als gelovigen oog hebben voor wat God ons aan goeds geeft in ons leven. Zo vindt u in dit nummer van ons parochieblad ook een terugblik van een missiezuster op haar leven in Afrika en staan we stil bij de rol van het geloof in het boerenbestaan van vroeger. Daarnaast zijn er artikelen over de devotie tot het Heilig Hart en besteden we aandacht aan een nieuwe kerkleraar. Ook maken we melding van mooie communievieringen en een geslaagde Vastenactie. Ondertussen bereiden we het nieuwe nummer van Binding voor, dat verschijnt na die welverdiende rust van de zomermaanden. We hopen dan ook te kunnen melden hoe de toekomst van onze parochie er uitziet en wat er wellicht gaat veranderen. Raadpleegt u vooral af te toe onze website voor actueel nieuws! Blijf hoe dan ook erop vertrouwen dat God uiteindelijk de dingen ten goede leidt en maak er zelf het beste van door mee te werken met zijn genade. Alle goeds en veel geluk!

Binding

Jaargang 7, nr. 4

3	Woord pastoor
5	Afscheid kapelaan Donders
7	Opbrengst Vastenactie
8-9	Interview zr. Egberta
12	Personalia
13	Overzicht vieringen
14-15	Irenaëus van Lyon
16-17	Devotie H. Hart van Jezus
18-19	Terugblik eerste communie
20-21	Geloof in het boerenleven
23	Colofon
24	Kinderpagina

VEILIG OP DE GOEDE WEG MET CHRISTOFFEL

Hoewel hij niet meer op de liturgische kalender staat, blijft hij onverminderd populair: de heilige Christoffel. Bij menigeen hangt zijn beeltenis in de auto of dient als sleutelhanger, want hij is nu eenmaal de patroon van de reizigers. Mensen vertrouwen op zijn bescherming, zodat ze veilig en behouden op hun bestemming komen. Dat zal voor velen gelden, want de zomervakantie gaat spoedig beginnen en na corona wordt er weer volop gereisd - ook naar verre bestemmingen, per auto of vliegtuig. Even weg om te ontspannen en te genieten, om daarna weer met nieuwe energie en frisse moed verder te kunnen, dat is wat ik iedereen gun.

Maar eigenlijk zou de heilige Christoffel op heel onze aardse levensweg onze steun en voorspraak moeten zijn om ervoor te zorgen dat we over het water van de dood heen binnen kunnen gaan in het land dat God beloofd heeft aan allen die zijn Zoon volgen en van hun geloof in Hem blijf geven door daden van naastenliefde. Ook daar mag Christoffel ons bij helpen; niet voor niets stond zijn afbeelding in vroeger eeuwen vaak aan de binnenzijde van kerken, zodat wie de kerk na de mis verliet hem zag. Dat betekende immers, zo was het volksgeloof, dat Christoffel je die dag voor de dood zou behoeden.

Dat geloof is verloren gegaan, zoals mensen sowieso weinig bezig zijn met hun sterven en zich er al helemaal niet op voorbereiden, omdat ze veel te veel opgaan in alles wat tijdelijk en vergankelijk is. Door zich blind te staren op aards geluk verliezen ze het belangrijkste, het eeuwig leven, uit het oog. Ik hoop dat dat u niet overkomt. Heb een fijne vakantie, wees dankbaar voor alle mooie en gelukkige dagen, en doe voorzichtig zodat u - mede dankzij de heilige Christoffel - zonder ongelukken of andere rampspoed weer thuis komt. Maar besef dat we pas echt thuis zullen zijn in het hemels vaderland (Fil. 3, 20). We kunnen zelf eraan bijdragen dat God ons daar eens welkom heet, door de tijd die hij ons op aarde geeft goed te benutten - deze zomer en alle dagen.

Vertrouw op Christoffel en ga met God!

Pastoor van der Sluis

www.fioreuitvaartzorg.nl

Met hart
en ziel
betrokken

Fiore Uitvaartzorg

Kerkpad 17 Sint Hubert
T. 0485 47 00 00

GEBONDEN DOOR DE GEEST

Als u dit leest zitten we in de tijd ná Pinksteren. Met dat hoogfeest sluiten we de Paastijd af, en vieren we dat Gods Geest werkzaam blijft in en onder ons, gelovigen in Jezus Christus. Het is niet altijd meteen duidelijk wat God van iemand vraagt, en of iets wat er gebeurt Gods wil is. Het gaat om het onderscheiden van de geesten: wat komt van de goede Geest van God, en wat niet.

Zo is het voor mij een korte tijd wat onduidelijk geweest waar de Heer wil dat ik naar toe ga. Halverwege maart werd ik door de bisschop gevraagd een andere benoeming te aanvaarden als kapelaan, hetgeen op Palmzondag werd aangekondigd in de parochie. Een koster vroeg mij toen of hij mij moest feliciteren of condoleren. Vanuit menselijk oogpunt eigenlijk beide. Het aanbod was na het afwegen van alle voors en tegens te goed om af te slaan. Bovendien had ik in 2020 al twee keer een nieuwe benoeming laten schieten. Anderzijds is het verlaten van een parochie-gemeenschap ook een beetje afsterven. Een stukje van mijn leven, van mijn relaties en vriendschappen, blijft hier achter. De wijze waarop mensen hier samenkomen en de liturgie vieren, de kerkgebouwen, de landelijke omgeving en zelfs de uiteenlopende dialecten in de veertien dorpen van deze parochie zijn mij vertrouwd geworden. Het was bijna zeven jaar mijn thuis.

Maar voor mij geldt dat ik in beginsel ga waar de Heer mij – bij monde van de bisschop – roept. Halverwege mei bleek dat het kennelijk niet de bedoeling van de Heer was dat de benoeming doorging. Terwijl ik dit schrijf lijkt het er echter toch sterk op dat de Heer mij elders wil plaatsen. Het is altijd een sprong in het water om een nieuwe benoeming te aanvaarden. Ik vertrouw echter op de Heer! Jezus zond zijn leerlingen ook uit met de belofte hen bij te staan met de heilige Geest. En ik heb ervaren dat Hij helpt. Als we maar open staan voor Hem. Jezus zei ook dat Hij zijn leerlingen als schapen tussen de wolven stuurde. Met andere woorden: overal zijn uitdagingen en is tegenwerking te verwachten. Het leven is overal mooi, als je namens Jezus je in de kracht van de heilige Geest mag inzetten voor het heil en eeuwig geluk van mensen.

Bij mijn priesterwijding nam ik als motto "alligatus ego spiritu", "ik ben gebonden door de Geest". Het is een citaat van Paulus uit zijn afscheidsrede aan de oudsten in Milete (Hand. 20,22). Paulus zegt tegen hen; "En nu bevind ik mij, gebonden door de Geest als ik ben, op weg naar Jeruzalem, zonder dat ik weet wat mij daar zal overkomen. Alleen verzekert mij de heilige Geest van stad tot stad, dat boeien en kwellingen mij wachten. Maar aan mijn leven hecht ik voor mijzelf niet de minste waarde, als ik mijn loopbaan maar ten einde breng en de taak die ik van de Heer Jezus ontvangen heb om getuigenis af te leggen van het Evangelie van Gods genade."

In de parochie Maria, Moeder van de Kerk heb ik gepoogd getuige van de Heer en zijn Blijde Boodschap te zijn. Door het vieren van de Eucharistie, mijn persoonlijk gebed, en in mijn ontmoetingen met mensen, hoop ik voldoende mijn liefde tot God en iedere mens getoond te hebben. En als ik iemand, of de geloofsgemeenschap alhier, gekwetst of tekort gedaan heb, hoop ik dat men mij wil vergeven en voor mij wil bidden.

Graag dank ik de pastoor en al degenen met wie ik hier heb mogen samenwerken, of die mij hebben begeleid of mij gastvrijheid hebben betoond. Te weinig tonen wij hoe belangrijk de inzet van de vele vrijwilligers is in de geloofsgemeenschappen, en hoezeer wij daarvoor dankbaar zijn. Ik wens u allen Gods zegen toe. Dat Hij u mag vervullen met zijn blijvende aanwezigheid en vreugde.

DUURZAAM

Verwarmings installaties
Sanitaire installaties
Klimaatbeheersing
Luchtbehandeling
Airconditioning
Zinkwerken
Legionella preventie,
beheer en ontzorging

INNOVATIEF

Duurzame energie installaties
Thermische solar installaties
PV zonnepanelen
Warmtepompen
Gasinstallaties
Technisch beheer
Energie rapportages
Total Building Care Service

ENERGIE BESPAREND

MILIEU VRIENDELIJK

 SOMMERS
Installatietechniek

SINT ANTHONIS | SOMMERS-INSTALLATIETECHNIEK.NL

VOOR GECERTIFICEERD **ONTWERP** | **UITVOERING** | **BEHEER** VAN TECHNISCHE INSTALLATIES

*Vers
aan Tafel*

UW MAALTIJDSERVICE

Aandacht geeft smaak!

Probeer nu
6 Hollandse
maaltijden voor
slechts € 27,50!
~~€ 43,95~~

Elke dag gezond en gevarieerd eten?
Dat kan met de maaltijden van Vers aan Tafel!

Ontdek het gemak van Vers aan Tafel Maaltijdservice:

- ✓ **Gratis** thuisbezorgd door uw vaste bezorger
- ✓ Geen periodieke afnameverplichting
- ✓ Keuze uit meer dan 150 verschillende maaltijden
- ✓ Ook maaltijden voor de kleine eter (350 à 400 gram)
- ✓ Voor slechts € 4,99 heeft u al een vriesverse maaltijd

Bestel via www.versaantafel.nl/maaltijdbox-hollands of via 085 401 64 44.

Geef **actiecode 22PMMK** door om te profiteren van uw persoonlijke korting!

BLOEMENHUIS
DE WINGERD

SINT ANTHONIS

VASTENACTIE

De Vastenactiecampagne 2022 heeft als thema 'Je land is je leven' en staat in het teken van het beschermen van landrechten van inheemse volken. Ze delven vaak het onderspit tegenover overheden en grote bedrijven die hun kostbare grond opeisen, met desastreuze gevolgen voor hun welzijn. Vastenactie steunt dit jaar diverse projecten bij hun strijd voor landrechten in bijvoorbeeld Guatemala, Libanon en Brazilië.

We hebben campagne gevoerd in onze parochiekerken en via de Goede Doelen acties. We zijn blij met de eindopbrengst: deze bedraagt € 3.682,27.

Uitgesplitst naar de diverse deelparochies, indien van toepassing met de Goede Doelen actie:

1. St Anthonis € 85,20 n.v.t.
2. Wanroij € 81,70 n.v.t.
3. Overloon € 54,92 € 971,29
4. Beugen € 339,50 n.v.t.
5. Oploo € 33,00 € 615,23
6. Westerbeek € 37,00 n.v.t.
7. Oeffelt n.v.t. € 736,12
8. Vierlingsbeek/Groeningen n.v.t. € 728,31
- Subtotaal € 631,32 € 3.050,95
- Totaal 2022 € 3.682,27.

Dankzij uw gift kan het leven van andere mensen in de meest schrijnende omstandigheden verbeteren en eraan bijdragen dat ze goed voor zichzelf en hun gezin kunnen zorgen. Namens de getroffen inheemse volken danken we u hartelijk voor uw bijdrage aan Vastenactie 2022.

MET ZUSTER EGBERTA UIT LEDEACKER...

In het verleden vertrokken religieuzen naar verre gebieden om daar missiewerk te verrichten, ook vanuit onze parochie. Zo kwamen we in het gedenkboek van Ledeacker de naam tegen van zr. Egberta Baltussen van de Zusters van Liefde in Schijndel. We spraken haar in het St.-Jozefklooster.

Zuster Egberta heeft nog heel wat herinneringen aan Ledeacker. Zij werd er geboren op 4 juli 1925 als derde in het gezin van Grad Baltussen en Egberta Graat. Na haar werden er nog 8 kinderen geboren, totaal 5 meisjes en 6 jongens. Zij heeft altijd de wens gehad om de opleiding tot verpleegster te volgen, maar haar moeder vond de naaischool beter voor haar, iets wat ze altijd jammer heeft gevonden. In een groot gezin kon zij eigenlijk niet gemist worden. Later ging zij werken in het ziekenhuis van Schijndel en had daar contacten met zr. Corona, ook uit Ledeacker, die haar grote voorbeeld werd om de keuze te maken om te willen intreden. Haar omgeving dacht dat zij binnen de kortste keren wel weer thuis zou zijn. Niets bleek minder waar.

Zij trad in het klooster in 1950. Ze veronderstelt dat haar vader haar weggebracht heeft en er verder geen familieleden bij waren. Het feest van de eeuwige gelofte werd gevierd met een speciale dienst in de kloosterkapel. Zij ging in verschillende kloosters werken als bijvoorbeeld portier, surveillant of begeleidster op het meisjesinternaat.

In 1964 kreeg ze van moeder-overste de mededeling dat ze zou worden uitgezonden naar Zambia. De grootste voorbereiding was om de taal te leren. Eerst kreeg ze, wandelend in de kloostertuin, Engelse les van een docent van de kweekschool. Om nog beter de taal te leren ging zij samen met zr. Materna naar een klooster in Dublin. Nu waren het twee talen om te leren, het Engels en het Bemba's. Maar praktisch als zuster Egberta was ingesteld leerde zij meer Engels door gewoon in de winkels in de stad te gaan kijken hoe iets heette en hoe iets geschreven moest worden. Na die voorbereidingstijd vertrok zij samen met zuster Materna naar Zambia. Over deze reis en de eerste maanden in Zambia heeft zij een verslag geschreven dat nog bewaard wordt in de archieven van Ledeacker. Hierin beschrijft ze hoe zij, met enkel een koffer met lijfgoed, veel wachttijden op de vliegvelden had, omdat er veel administratieve formaliteiten waren.

Op de tussenstops van hun lange reis kregen ze een gastvrij verblijf bij paters en zusters van andere congregaties die al bekend waren in Afrika. Na een paar dagen kwamen ze aan in Kawambwa, waar zuster Egberta tot 1989 haar missiewerk heeft gedaan.

... TERUGBLIKKEN OP EEN LEVEN IN DE MISSIE

Zr. Egberta en zuster Materna worden in Kawambwa door enkele medezusters ontvangen en iedereen is blij dat er weer twee zusters zijn om alle werkzaamheden op te pakken. Zij komt te werken in het internaat waar meisjes wonen die rechtstreeks uit de hutten van de binnenlanden komen en niet gewend zijn aan bijvoorbeeld leren en het eten met mes en vork. De congregatie heeft in Kawambwa een blindenschool en een huishoudschool.

Zr. Egberta vertelt over de vele kinderen die er zijn, maar ook hoe waardevol ze zijn. Er zijn daar veel tiernuogmoeders en de moeders gaan direct na de bevalling weer gewoon aan het werk met de baby op de rug. In al die jaren heeft ze de naailessen verzorgd en ze geeft aan hoe belangrijk het is dat kinderen goed gekleed zijn, ook in het warme Afrika. In ons gesprek vertelt zij diverse anekdotes; zo verhaalt ze lachend over de strenge zuster die zij was, en hoe zij kon genieten van die leuke kinderen. Met hen heeft ze altijd een goede band gehad. De taal was wel moeilijk, maar ze heeft zich al die jaren goed kunnen redden. Nu zou dat niet meer lukken, omdat ze alweer bijna 33 jaar terug is in Nederland. Zij heeft in het dorp verschillende clubs opgericht en heeft ook nog op de middelbare school naailes gegeven. In het internaat had ze mede de zorg voor 600 kinderen.

Zij vertelt dat zij in al die jaren vier keer terug is geweest in Nederland en daar veranderingen zag. Veranderingen maakte zij ook in Zambia mee. Een van de grootste is wel de onafhankelijkheid van dat land van Engeland. Zambia was niet langer meer een kolonie en zij maakte mee dat de Engelse vlag werd gestreken en de Zambiaanse vlag werd gehesen. In 1989 reisde zij terug naar Nederland en kwam weer te wonen in het moederhuis in Schijndel.; daar ging zij werken op de naaikamer. In 1999 verhuisde zij naar de communiteit aan de Brink in St. Anthonis, een gezellige gemeenschap waarvan zij zich nog enkele namen herinnert, zoals zr. Margarethe, zr. Electa, zr. Corona en zr. Alberta. Ook deze communiteit werd opgeheven. De missiepost in Zambia is inmiddels overgedragen aan de lokale zusters. Volgens haar zeggen gaat het goed daar. Er is voortgezet wat zij mee heeft mogen opbouwen. Alle zusters zijn weer terug in het moederhuis in Schijndel.

Zr. Egberta vertelt dat zij een mooi leven heeft gehad en ook in haar 97ste levensjaar geniet ze nog volop. Zij heeft veel gezien en kent zelfs nog de naam van haar eerste vriendje, die zo bedroefd was toen zij zei in het klooster te gaan. Voor we afscheid nemen laat zuster Egberta ons nog de fotoalbums zien over haar werk en leven in Zambia - een prachtig beeld van een periode dat de Nederlandse religieuzen veel goed werk hebben verricht in de missie. Hulde en dank!

Marco Toonen Uitvaartverzorging

Toegewijd, dienstbaar en betaalbaar

Toegewijd;

24 uur per dag persoonlijk voor u bereikbaar,
zodat u de tijd en ruimte hebt voor uzelf en uw naasten

dienstbaar;

ook als u elders verzekerd bent

betaalbaar;

zie onze website voor mogelijkheden en tarieven
of neem contact met ons op voor een persoonlijk gesprek

T 0485 - 80 06 45
M 06 - 558 755 35

www.marcotoonen.nl
info@marcotoonen.nl

DAT GAAT NAAR DEN BOSCH: 800 JAAR SINT-JAN

De Sint-Janskathedraal in 's-Hertogenbosch is de zetel van onze bisschop en daarmee het hart van ons bisdom. Daarnaast is dit historische bouwwerk alom bekend als een van de fraaiste voorbeelden van de Brabantse gotiek. De rijke ornamenten, zowel in het interieur als aan de buitenzijde, maken dit kerkgebouw tot een van de mooiste van ons land.

Dit jaar viert 's-Hertogenbosch het achtste eeuwfeest van dit godshuis. De oudste vermelding van een kerk dateert namelijk uit het jaar 1222, hoewel het natuurlijk mogelijk is dat hier al eerder een bedehuis stond. Tijdens dit jubileumjaar zal de kathedraal in al zijn glorie worden belicht, waarbij aandacht wordt besteed aan zowel het cultuur-historisch monument en de toeristische trekpleister, als aan de bedevaartskerk waar jaarlijks door bezoekers honderdduizenden kaarsjes worden gebrand voor de Zoete Moeder.

Het precieze programma van de diverse activiteiten is nog niet bekend, maar voor gelovigen is het hoogtepunt allicht de pontificale eucharistieviering op 4 september om 11.00 uur. Het zal dit jaar dus extra druk worden in en om de kathedraal, maar daar zal Maria alleen maar blij mee zijn. En natuurlijk laat een bezoek aan de kathedraal zich prima combineren met wat winkelen, een rondvaart over de Binnendieze en een monumentale Bossche bol op een van de vele terrassen. Van harte aanbevelen!

Foto: Wim Koopman

WIJ NAMEN AFSCHEID VAN ONZE DIERBAREN:

Datum	Naam en woonplaats
15-03-2022	Anny van den Oever-Claessens 79 jaar, Westerbeek
17-03-2022	Lies van den Berg-Verhoeven 93 jaar, Boxmeer
27-03-2022	Riek Wolfs-van der Ligt 89 jaar, Wanroij
28-03-2022	Kees van der Kroon 65 jaar, Overloon
08-04-2022	Sjaan Bouwmans-Timmermans 93 jaar, Haps
11-04-2022	Mea Emonts-Nielen 93 jaar, Malden
26-04-2022	Bets van de Steeg-Nabuurs 91 jaar, Wanroij
07-05-2022	Wim Pennings 96 jaar, St. Anthonis
11-05-2022	Annie Kersten-van der Locht 72 jaar, Oeffelt
02-06-2022	Coos Nabuurs 97 jaar, St. Anthonis

WIJ VIERDEN

De doop van:

03-04-2022	Beaudine Hol uit Vierlingsbeek
12-06-2022	Namaréya en Neváya Maturbongs uit Oeffelt

WEEKENDVIERINGEN IN ONZE PAROCHIE

1e zaterdag:

19.00 uur Beugen

1e zondag:

09.00 uur Oploo
09.00 uur Wanroij
10.30 uur Oeffelt
10.30 uur St. Anthonis
10.30 uur Overloon

4e zaterdag:

19.00 uur Beugen
19.00 uur Overloon
(gebedsd.)

4e zondag:

09.00 uur Oploo
09.00 uur Wanroij
10.30 uur Oeffelt
10.30 uur St. Anthonis
10.30 uur Overloon

2e zaterdag:

19.00 uur Beugen
19.00 uur Westerbeek

2e zondag:

09.00 uur Oploo
09.00 uur Wanroij
10.30 uur Oeffelt
10.30 uur St. Anthonis
10.30 uur Overloon

5e zaterdag:

19.00 uur Beugen

5e zondag:

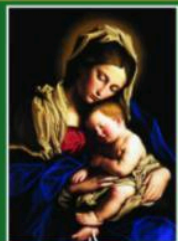
09.00 uur Oploo
09.00 uur Wanroij
10.30 uur Oeffelt
10.30 uur St. Anthonis
10.30 uur Overloon

3e zaterdag:

19.00 uur Beugen

3e zondag:

09.00 uur Oploo
09.00 uur Wanroij
10.30 uur Oeffelt
10.30 uur St. Anthonis
10.30 uur Overloon

BOCA KAARSEN GROEP

Galvaniweg 20 - Schijndel www.boca.nl
Tel. 073 5492511 - Email infozuid@boca.nl

BOCA KAARSEN, hét adres voor:

Altaarkaarsen	Devotiekaarsen	Kerkartikelen
Bedrukte kaarsen	Doopkaarsen	Mariakaarsen
Devotielichtjes	Gelegenheidskaarsen	Offertafels
Ecolichtjes	Herdenkingskaarsen	Paaskaarsen
	Hosties	Noveenkaarsen
	Huwelijkskaarsen	(nu ook van glas!)

IRENAEÛS VAN LYON, EEN NIEUWE KERKLERAAR...

Op 28 juni vieren we de gedachtenis van de heilige Irenaeüs van Lyon. Dit jaar krijgt en verdient dat bijzondere aandacht, omdat deze in ons land niet zo bekende heilige tot de 37ste kerkleraar is uitgeroepen. Dit is een blijk van erkenning voor schrijvers die uitmunten door hun heilige levenswijze, hun trouw aan de kerkelijke leer en hun geleerdheid. Irenaeüs is de kerkleraar die het langst geleden leefde en de paus heeft hem de eretitel 'doctor unitatis' (leraar van de eenheid) toegekend. Wie was hij?

Irenaeüs werd rond het jaar 120 geboren in Smyrna, in een gezin van bekeerlingen tot het christendom. Naar verluidt vertrouwden zijn ouders hem voor zijn (geloofs)opvoeding toe aan bisschop Polycarpus, die zelf een leerling was van de apostel en evangelist Johannes. Van Polycarpus en zijn vriendenkring hoorde de jonge Irenaeüs kostbare getuigenissen en anekdotes, maar ook de overlevering van de leer over de menswording die centraal staat in het evangelie en de brieven van Johannes. Hoewel al op jonge leeftijd als diaken belast met praktische taken en grote verantwoordelijkheden in de christengemeenten, bleef hij zich toelagen op studie; dit is de basis van zijn eigen geschriften.

Kort na het jaar 150 ging hij per schip naar Lyon omdat de eerste bisschop van die stad, Photinus, hulp nodig had en Polycarpus het beter achtte dat de veelbelovende Irenaeüs zijn talenten aanwendde in een veiliger oord dan het onrustige Smyrna (Polycarpus werd zelf door de Romeinen opgepakt en stierf in 155 als martelaar). Het is onduidelijk of Irenaeüs in Lyon de priesterwijding ontving of reeds eerder in Rome. Feit is dat hij in Lyon veel te stellen had met stromingen zoals de Montanisten, die de eenheid bedreigden binnen de geloofs-

gemeenschap, die deels bestond uit kooplieden en slaven die uit het Oosten van het Romeinse Rijk kwamen en ten dele uit bekeerde Galliërs (voor hen moest Irenaeüs het Keltisch onder de knie krijgen). Irenaeüs – zijn naam betekent 'de vredelievende' – trad niet op met gezag en dwang, maar met mildheid, geduld en overredingskracht. Het waren dan ook geen interne twisten die in 177 leidden tot rellen en handgemeen in Lyon, maar verzet van niet-christenen tegen de nog niet algemeen aanvaarde nieuwe godsdienst die ze als een bedreiging zagen. De Romeinse autoriteiten traden hard op tegen wat zij als een sekte zagen en de oude Photinus kwam om in de kerker, terwijl vele anderen op gruwelijke wijze het leven lieten bij wijze van volksvermaak in het circus. Waarom ditzelfde lot Irenaeüs niet trof is onbekend, maar hij heeft verslag gedaan van de repressie in een brief aan de gemeenten in Klein-Azië.

Toen de rust na enige tijd was teruggekeerd werd Irenaeüs gekozen als opvolger van Photinus, omdat hij "toegewijd was aan het welzijn en de behoeften van allen". Als bisschop greep hij het indrukwekkende martelaarschap van vele gelovigen aan om de evangelisatie in de wijde omtrek te bevorderen. Daarbij legde hij zich in zijn verkondiging, zowel mondeling als schriftelijk, toe op het weerleggen van heterodoxe en soms regelrecht ketterse stromingen.

... DIE HET GELOOF VERDEDIGDE EN VERKONDIGDE

Zo luidt ook de titel van het bekendste werk dat van hem bewaard gebleven is (veel geschriften zijn in latere eeuwen verloren gegaan bij branden en andere verwoestingen): 'Tegen de ketterijen'. Daarin weerlegde hij op basis van de Schrift en de traditie de standpunten van de tegenstanders van de Kerk en verdedigde hij het ware geloof en de belangrijkste dogma's daarvan, zoals de heilige Drie-eenheid, de incarnatie als voorwaarde voor onze verlossing, het maagdelijke moederschap van Maria, de Eucharistie en de Kerk als moeder van alle gelovigen. Aan de hand hiervan bestreed hij voor al de gnosis, een beweging die stelde dat de mens inzicht moest verwerven in zijn oorsprong en zijn bestemming; in deze opvatting ging het om zelfkennis en zelfverwerkelijking als wegen om het goddelijke te bereiken en dus niet om het verlossende heilswerk van Christus. Irenaeüs schreef dat de grootheid van God voor de mens niet te bevatten is, maar dat we dankzij het geloof wel deel kunnen krijgen aan zijn mateloze liefde. Het geloof stelt ons in staat om God nu reeds te zien "met de ogen van ons hart" en eens van aangezicht tot aangezicht zijn heerlijkheid te aanschouwen, waartoe wij bestemd zijn. De geschriften van de heilige Irenaeüs zijn dus ook vandaag de dag nog een belangrijk wapen voor christenen om sterk te staan tegenover de moderne gnosis die uitgaat van de autonomie van de mens en zijn zelfbeschikking over het leven.

Irenaeüs stierf vermoedelijk in 204 tijdens een nieuwe golf christenvervolgingen onder keizer Septimus Severus; hij wordt hoe dan ook als martelaar vereerd. Op zijn graf in Lyon werd in de vijfde eeuw een kerk gebouwd, die aanvankelijk aan de heilige Johannes was gewijd en later aan Irenaeüs zelf. Veel van zijn relieken zijn bij de godsdienstoorlogen in de

zestiende eeuw verloren gegaan, maar een deel van zijn resten is bewaard gebleven. Zijn belangrijkste nalatenschap blijven echter zijn werken die getuigen van grote liefde voor het geloof en onverschrokkenheid in het belijden daarvan, alsmede de brugfunctie die hij vervulde tussen de Kerk van Rome en de oosterse kerken. Juist hierdoor is hij uitgeroepen tot leraar van de eenheid. Ook voor ons mag hij een inspiratie zijn door wat hij ons in zijn geschriften aanreikt. Irenaeüs is de auteur van deze zin: "De glorie van God is de levende mens; het leven van de mens is God te schouwen". Dat raakt hij aan het wezenlijke van ons geloof. Elke mens verlangt naar een vervuld en waarachtig leven. Dat moeten we niet zoeken in de kortstondige bevrediging die onze consumptiemaatschappij ons biedt, maar binnen gaan in een leven dat eenvoudigweg bestaat uit de liefde die God met ons wil delen en die voor ons zichtbaar geworden is in en door Christus.

De huidige kerk van de heilige Irenaeüs in Lyon

HET HEILIG HART VAN JEZUS, OOK VOOR ONS...

Op de vrijdag na de tweede zondag na Pinksteren viert de Kerk het hoogfeest van het Heilig Hart van Jezus. De devotie tot het Hart van Christus, onze Verlosser, is een van de meest verbreide en meest geliefde uitingen van de godsvrucht van de Kerk. De uitdrukking "Hart van Christus" raakt aan het diepste wezen van de Zoon van God: zijn onvoorwaardelijke en alles omvattende liefde, die gericht is op zijn Vader en op de mensen, zijn broeders en zusters.

De devotie tot het Heilig Hart van Jezus heeft een lange geschiedenis, die begint bij het "doorboorde hart van Jezus" in het Evangelie volgens Johannes. Van beslissende invloed echter zijn de openbaringen aan de heilige Margaretha Maria Alacoque in de 17e eeuw. Zij werd als Marguerite geboren in 1647 en trad in 1671 in bij de visitandinnen in Paray-le-Monial. Vanaf 1673 verschijnt Christus aan haar en het is op 13 juni 1675 dat Hij haar zijn Heilig Hart toont, dat het symbool en het werktuig is van de goddelijke liefde. Die liefde krijgt bovenal gestalte in de barmhartigheid: God bemint ons zozeer dat Hij medelijden met ons heeft en bereid is onze zonden te vergeven en ons te verlossen uit onze ellende. Die vergeving en verlossing heeft Christus ons gebracht door zijn lijden en zijn sterven op het kruis, waarbij zijn hart werd doorboord. Datzelfde hart wordt echter voortdurend gewond door de ondankbaarheid, de onverschilligheid en de vergetelheid van mensen jegens de goddelijke barmhartigheid. Christus vraagt aan Margaretha (en aan alle gelovigen) Hem eerherstel te brengen en zijn liefde te beantwoorden door zich te verenigen met zijn lijden en zijn kruisoffer in het sacrament van de Eucharistie. Het heeft Margaretha heel veel moeite gekost om haar overste en haar medezusters te overtuigen van haar visioenen en de boodschap die Christus tot haar richt. Dankzij de steun van haar biechtvader, de Jezuïet Claude la Colombière die haar openbaringen publiceert, lukte het tenslotte om de kerkelijke autoriteiten tot het inzicht te brengen dat Christus

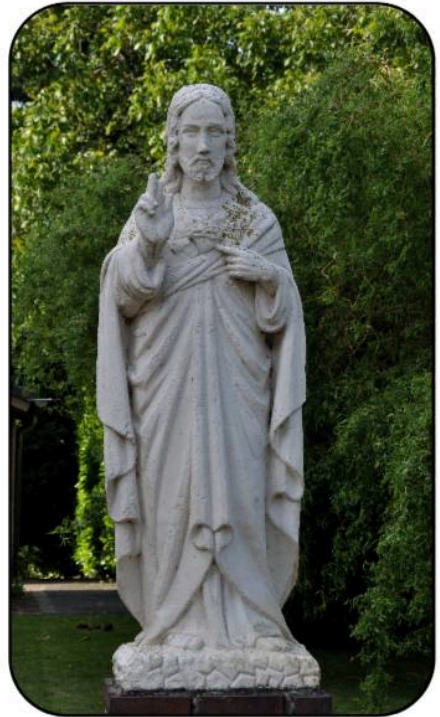
Margaretha inderdaad heeft uitgekozen om de devotie tot zijn Heilig Hart te verspreiden. In 1686 werd in het klooster van Claude de la Colombière in Paray-le-Monial voor het eerst het Heilig Hartfeest gevierd en in 1856 werd het door paus Pius IX als hoogfeest op de universele kalender geplaatst. Margaretha stierf in 1690, waarbij het laatste wat ze zei was "Jezus"; ze is heilig verklaard in 1920 (zes jaar na de voltooiing van de basiliek op het Parijse Montmartre) en haar graf in Paray-le-Monial wordt nog altijd door velen bezocht.

Sint Anthonis: bronzen H. Hartbeeld van Wim van Hoorn (1939)

... BEELD VAN GODS MENSGEWORDEN LIEFDE

Aan het eind van de 19e en begin van de 20e eeuw kreeg de Heilig Hartverering nieuwe impulsen. Het werd een van de kernsymbolen in de katholieke sociale doctrine in de strijd tegen het opkomende socialisme. De industrialisering zorgde voor een proletarisering van de plattelandsbevolking. De democratie met algemeen kiesrecht deed haar intrede. De overheid en samenleving waren seculier geworden. Vakbonden werden opgericht, onderwijs en sociale kwesties kwamen op. Naast de ontwikkeling van de katholieke sociale leer trad een nieuwe generatie zielzorgers (zoals Alfons Ariëns) naar buiten. Voor hen moest de Heilig Hartverering persoonlijke vroomheid in combinatie met sociale actie in het teken van naastenliefde stimuleren. Zo werden in deze periode in Nederland honderden Heilig Hartbeelden geplaatst en tientallen parochiebroederschappen gesticht met het doel de Heilig Hartverering te verdiepen.

Oploo: beeld van Jules Déchin (1930)

De devotie tot het Heilig Hart van Jezus is in de Kerk nog steeds wijd verspreid. Ze mag ons bewust maken van Gods onvoorwaardelijke en overvloedige liefde, zoals die in Christus tot ons komt, en ons helpen om ons eigen hart voor die liefde open te stellen. Elke eerste vrijdag van de maand is aan het Heilig Hart van Jezus toegewijd en is er sacramentsuitstelling. Aan de devotie is de belofte verbonden, dat wie op negen achtereenvolgende eerste vrijdagen van de maand de H. Mis bijwoont, ter communie gaat en biecht, geen onvoorziene dood zal sterven en in zijn stervensuur gesterkt zal worden door Gods bijzondere bijstand.

Onze parochie is nog vier' Heilig Hartbeelden rijk (vroeger waren er ook in Wanroij en Ledeacker): een (foto boven) bij de gelijknamige kerk in Westerbeek, de andere in Oploo, Sint Anthonis en Overloon (foto voorkant).

DE EERSTE COMMUNIE, EEN PRACHTIG FEEST...

De viering van de eerste heilige Communie, ergens in de Paastijd, is een traditioneel moment van vreugde in de parochie. Het betekent namelijk dat het geloof wordt doorgegeven door de ouders. Wat in het doopsel begonnen is, namelijk als kind van God leven naar zijn Geest die ons geschonken is door Christus, in de gemeenschap van de Kerk, krijgt zo een vervolg. De Eucharistie is de bron en het hoogtepunt van ons leven als gelovige - het is Gods grootste geschenk, zoals ook de titel is van het eerste communieproject.

In onze parochie waren vorig jaar twee communievoorbereidingsgroepen gestart. In Sint Anthonis zijn 5 communicanten voorbereid en in Oeffelt 15 communicanten. De groep communicanten in Oeffelt was van de afgelopen twee jaar samengevoegd, omdat vanwege corona de communievoorbereiding was onderbroken. Dit is het lijstje van de communicantjes in Oeffelt:

Fien van den Besselaar uit Oeffelt
Lonne van Gils uit Oeffelt
Fleur Hermens uit Oeffelt
Lot Jilissen uit Oeffelt
Maud Kersten uit Oeffelt
Rosalie van Munster uit Oeffelt
Chloë Post uit Beugen
Rick van Rossum uit Oeffelt

Isabelle Schallenberg uit Oeffelt
Owen Stiphout uit Oeffelt
Fleur Thelosen uit Beugen
Maikel Verheijen uit Beugen
Stefan Verheijen uit Beugen
Elin de Wit uit Oeffelt
Hayke Zeegers uit Oeffelt.

... DAT HOPELIJK NOG VAAK VERVOLGD WORDT!

Op zondag 15 mei 2022 zijn er twee 1e H. Communiemissen gevierd: de ene in Sint Anthonis en de andere in Oeffelt. De kindjes zagen er prachtig uit in hun nieuwe kleren en ook het weer was prima. Vooraf was er goed geoefend en tijdens de viering mochten ze allemaal iets doen en/of voorlezen. Het gezamenlijke communieuitstapje met de bus op woensdag 1 juni naar Museum Krona in Uden was eveneens bijzonder geslaagd. We feliciteren van harte alle jongens en meisjes die hun communie hebben gedaan en hopen hen en hun families nog vaak in onze kerken te mogen begroeten. Ook nieuwe misdienaars zijn altijd welkom!

Hieronder de vijf communicantjes in Sint Anthonis:

Vera van den Broek uit Wanroij

Evelien Lamers uit Wanroij

Davey Nijssen uit Rijkevoort

Ylse Nijssen uit Rijkevoort

Silvijn Slijpen uit Sint Anthonis

En dit is wat ze er zelf van vonden:

Vera van den Broek: Ik had veel plezier in de kerk en mooi om het heilig Brood te krijgen. Ik vond het leuk om te zingen, lezen en vertellen.

Davey Nijsten: Ik kon niet wachten totdat ik mijn Eerste Heilige Communie mocht gaan halen.

Ylse Nijsten: Ik vond het een leuke viering, vooral de liedjes die we mochten zingen.

Silvijn Slijpen: Het was leuk om mijn communie te doen. Ik vind het leuk dat ik nu net als papa en mama de hostie mag halen.

DE VRUCHTEN DER AARDE: DOOR ONZE ARBEID...

Enkele dagen geleden is er weer een einde gekomen aan het aspergeseizoen. De traditie wil dat deze groente slechts gestoken kan worden tot 24 juni, het feest van de geboorte van de heilige Johannes de Doper. Zo zijn er tal van gewoontes en gebruiken in de landbouw die verbonden zijn met bepaalde heiligen. We noemen er enkele, maar er zijn er vast nog meer.

Het Sint Jansfeest wordt in veel plaatsen gevierd met het Sint Jansvuur. Vooral in Beieren en Oostenrijk is dit nog vrij gebruikelijk, maar ook in ons land vindt het hier en daar nog plaats. Vlak over onze parochiegrens versieren de inwoners van Sambeek van oudsher hun woningen met zelfgemaakte kransen of trossen van bloemen. Deze zogeheten Sint Janskransen of -trossen worden elk jaar vlak vóór het feest van Johannes de Doper op het kerkplein aan de voet van de toren gewijd. Het maken en wijden van Sint Janskransen is in 1936 ingevoerd en deze traditie is nog steeds behouden.

Een ander fenomeen dat zijn oorsprong heeft in het geloof, en dat nog bij veel mensen bekend is, zijn de zogenaamde ijsheiligen. Dit zijn de naamdagen van een aantal heiligen die vallen in de periode van 11 tot en met 15 mei. De ijsheiligen is en wellicht het bekendste begrip uit de volksweerkunde; het is aanbevolen om te wachten met het buiten planten van de mooie zomerbloemen tot deze dagen (met kans op nachtvorst en mogelijke schade aan de planten) voorbij zijn. De eerste berichten over deze "strenghe heren" dateren van rond het jaar 1000.

Tot de ijsheiligen worden gerekend: Mamertus (11 mei), Pancratius (12 mei), Servatius van Maastricht (13 mei) en Bonifatius van Tarsus (14 mei).

Vroeger waren er in het kerkelijk jaar ook de kruisdagen. Dat waren de dagen in de lente, voor Hemelvaart, als de "krûsprocessie" 's morgens vroeg door de velden trok, onder het zingen van de litanie van Allerheiligen, om de zegen af te smeken voor een goede oogst. De kruisprocessie werd daarom ook genoemd: processie voor de vruchten der aarde. Her en der zijn er ook heden ten dage soms nog oogstdankvieringen, waarbij de kerk versierd is met wat het land heeft voortgebracht.

Palm speelde in het leven van de gelovigen een belangrijke rol. Met bussels buxus-palm toog men op Palmzondag naar de kerk waar de palm gewijd werd. Deze werd gebruikt bij het zegenen van het huis bij naderend onweer en ook bij het zogenaamde rogpalmen. Hierbij werd op de hoeken van de akkers een palmtakje in de grond geplaatst om zegen over de oogst af te smeken.

... MAAR MET DE ZEGEN VAN GOD EN HEILIGEN

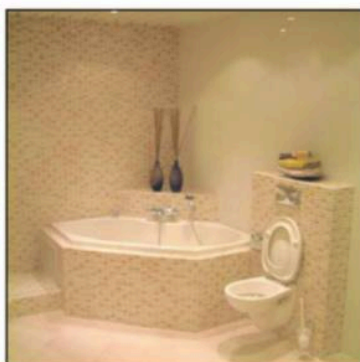
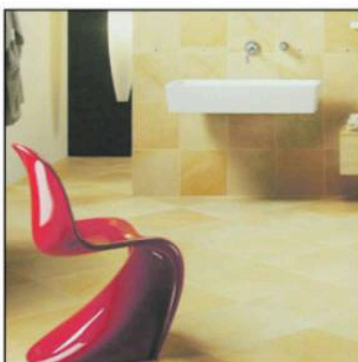
Onze parochie Maria, Moeder van de Kerk is gelegen in een agrarische streek. Er zijn vele patroonheiligen in de agrarische wereld - niet alleen vorengenoemde ijsheiligen maar ook andere, meer of minder bekende. De kerk in Sint Anthonis is gewijd aan de heilige Antonius Abt, afgebeeld met een varken aan zijn voeten (een verwijzing naar de bekoringen des vlezes). Hij is de patroon van veehouders, varkens en huisdieren en beschermheilige tegen de pest en veeziekten. Theobaldus, een van de patroonheiligen van de kerk in Overloon, is onder meer de patroonheilige van boeren en wijnbouwers. Boerenknechten hadden in het verleden Blasius en Eligius als patroonheiligen, terwijl boeren de voorspraak van Rombout vroegen voor een goede oogst.

Op 15 augustus wordt het hoogfeest van Maria Tenhemelopneming gevierd, het belangrijkste Mariafeest. Aan dit feest is, zeker in Limburg, het gebruik gekoppeld van de zegening van de zogeheten kroedwusj.

Een kroedwusj (ook wel kruudwis), is een boeket van 7 (voorgeschreven) kruiden die volgens de overlevering in het graf van Maria gevonden werden. Daarom wordt de kroedwusj op 15 augustus gezegend. Het gebruik stamt uit de 17de eeuw. De kroedwusj wordt samengesteld uit tenminste 7 planten. Per plaats of regio varieert de samenstelling van het boeket, maar over het algemeen gaat het om twee onheil afwerende planten (zoals wilde marjolein, Sint-Janskruid, wilgenroosje, klaproos), twee helende planten (zoals valeriaan, duizendblad, boerenwormkruid, echte kamille, smeerwortel), twee broodgranen (de korenaren van rogge en tarwe) en een boomvrucht: het groene blad van de walnoot (er wordt beweerd dat de bliksem nooit in een notenboom inslaat). Het boeket moet voor zonsopgang met de hand geplukt zijn en wordt bijeengebonden met liefst een blauw lint van zeven el lang.

Het boeket werd gebruikt om onheil af te wenden. De kruiden werden verzameld en opgehangen in huis op zolder of in de schuur of boven de voordeur. De oude ingedroogde kroedwusj werd dan symbolisch verbrand. Volgens de overlevering beschermt het kruidenboeket tegen allerlei soorten onheil zoals brand en blikseminslag en tegen ziekten bij mensen en dieren. In Limburg, maar ook in andere delen van Nederland, wordt dit gebruik nog steeds in ere gehouden. Op of net voor 15 augustus worden de kruiden geplukt en de zondag voor de 15de of op de 15de worden de boeketten gezegend. Op zolder of in de stal kreeg de kruudwis een plaatsje tot het moment dat er een onweer losbarstte. Met de gedachte 'als het dondert en regent, dan is het noodweer gezegend', gooide men enkele takjes van het kruid op het vuur van de kachel om een dreigend onheil af te weren. Ondertussen bad men tot Sint Donatus, patroonheilige van het onweer. De gezegende bos werd ook wel voor andere doeleinden gebruikt: een boer haalde er wat zaad af en strooide dit over het land voor hij ging zaaien. Het werd ook gebruikt om een kinderwens in vervulling te laten gaan, vandaar het Maastrichts gezegde: 'Zij heeft haar kruudwis gekregen'.

TEGELS & NATUURSTEEN VOOR IN EN OM UW WONING

- ✓ Vloertegels
- ✓ Wandtegels
- ✓ Terrasvloeren
- ✓ Vensterbanken
- ✓ Deur- & Raamdorpels

ALTIJD SCHERPE PRIJZEN!!!!

TEGELHANDEL
v.d. Rijt b.v.
SINT ANTHONIS

De Staat 31
5845 GD
SINT ANTHONIS

tel: 0485-382614
tegels@vdrijt.nl
www.vdrijt.nl

Colofon

Jaargang 7, nummer 4, juni 2022

Verspreiding:

Dit parochieblad verschijnt 4x per jaar (begin maart, juni september en december) en wordt huis aan huis verspreid in een oplage van 10.000 exemplaren.

Deadline aanleveren kopij:

dinsdag 30 augustus 2022

Redactieadres:

Lepelstraat 13 A
5845 BK St. Anthonis

E-mail:

secretariaat@mmvdk.nl

Redactie:

Hoofdredacteur: pastoor Norbert van der Sluis
Redactieleden : Pierre van den Berg
Diana Jakobs
Jo Michiels
Jos Schaminée
Frans Wouters

Foto's:

De foto's op de cover en op pagina 16 en 17 zijn gemaakt door Wilma van der Meulen.
Op de cover staat het Heilig Hartbeeld uit Overloon.

Bereikbaarheid parochie

Adres, telefoonnr. en website:

Parochie Centrum
Lepelstraat 13 A
5845 BK St. Anthonis
Bankrekeningnr.: NL65RABO0155948598
Telefoonnr.: 0485-471246
Website: mmvdk.nl

Parochiële Caritas Instelling (PCI):

Bankrekeningnr.: NL11RABO0318183137

Informatie:

Voor informatie en vragen over de parochie kunt u bij het Parochie Centrum terecht op werkdagen van 09.00 - 12.30 uur met uitzondering van de donderdagochtend.

Buiten de hierboven vernoemde kantooruren kunt u een boodschap inspreken.

Parochiebestuur:

Drs. N.A.L. van der Sluis, voorzitter
(0485-471246)

Het huidige bestuur bestaat uit:

de heer F. van Waes B.agr.Sc. (vice-voorzitter)

Mr. G. Gruijters (secretaris ad interim)

de heer A.G.A. Lansdaal (penningmeester ad interim)

De overige bestuursfuncties zijn vakant vanwege het terugtreden van het vorige parochiebestuur per 1 januari 2018.

MARIA, MOEDER VAN DE KERK

Maria, Mater Ecclesiae

PAROCHIE

ONTMOETING

KIK

Elke zondag zijn er minder bezoekers in de kerk. Buiten schijnt de zon. Kinderen spelen op straat. Kikker weet wat dat betekent: zomer! De mensen zijn vrij en gaan op vakantie. Dat moet ik óók doen, denkt Kikker, naar een weiland ver weg ... vreemde kikkers ontmoeten ... óp naar de Paddenpoel van boer Groeneveld! Hij pakt zijn zwembroek en zonnehoed en springt ervandoor. De reis voert langs landweggetjes (uitkijken!), sloten, akkers (niet verdwalen!) en koeien. Na een paar uur ruikt Kikker de heerlijke geur van water en wuivend riet. Er komt iemand op hem afdribbelen. 'Bonjór! Welkóm in Pas-de-Poule!' zegt de gastvrouw. Kik is verbaasd, ze ziet er anders uit dan hijzelf. Ze heeft een bruine kleur, mooie bultjes over haar hele lijf, en prachtige ogen.

'Kwaak', groet Kik verlegen, 'Ik ben op kwaakantie, kan ik hier kwaakamperen?' 'Natúúrlíjk,' zegt mevrouw Pad, 'Drie personen?' 'Nee,' antwoordt Kik, 'Alleen ik, Kik'. De pad wijst naar iets achter Kik ... 'Enne, je reisgenoten dan?' Kik kijkt om. Uit het gras piepen twee muizen-snuitjes. 'Kiekeboe! Verrassing!!' roepen ze. Kik zucht. Hij wilde vreemde kikkers ontmoeten, nu wordt hij geknuffeld door zijn bekende vriendjes. Juffrouw Pad dribbelt voor hen uit. Ze wijst naar een holte tussen het riet. 'Is dit geen fijn plekje, aan het water?' Maar de muizen willen in de schuur kamperen. Kik glimlacht breed. Hij blijft hier bij de Paddenpoel. Ha! Nu kan hij juffrouw Pad toch wat beter leren kennen...

Versje

"Dag vriendelijke vreemde,
ik spreek je taal niet vloeiend,
maar kom vakantie vieren,
jouw land vind ik zo boeiend.
Kunnen wij hier logeren,
zeg voor een week of twee?
We zullen woordjes leren
en helpen met alles mee!"

"Dag vriendelijke vreemde,
wees welkom in mijn land.
Wat erg dat je moest vluchten.
Wil je eerst een boterham?
Hier mag je veilig wonen
al is jouw hart nog daar.
Je moet op krachten komen,
wie weet voor hoeveel jaar."

Als mens elkaar ontmoeten
is iets wat nooit verveelt.
Je weet al bij het groeten:
jij en ik, wij zijn Gods beeld!

Uit de Bijbel

Een heel eind buiten het kamp zette Mozes een tent op. Die tent noemde hij 'de Tent om de Heer te ontmoeten'. Iedereen die iets aan de Heer wilde vragen, ging naar die tent buiten het kamp.

Exodus 33,7

Teksten: Marjet de Jong
Tekeningen: M. Jurniëns